RP 38/2026 rd

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagar om ändring av bokföringslagen och 1 kap. 1 § och 3 kap. 5 a § i revisionslagen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det att bokföringslagen och revisionslagen ändras.

Syftet med propositionen är att genomföra bestämmelserna i ett ändringsdirektiv som gäller hållbarhetsrapportering.

Enligt propositionen föreslås kretsen av hållbarhetsrapporteringsskyldiga minska från den nuvarande och rapporteringskraven bli lättare i och med att tröskelvärdena är högre än tidigare.

De föreslagna lagarna avses träda i kraft den 30 juni 2026, men enligt vad som föreslås kan lagarnas bestämmelser tillämpas redan under de räkenskapsperioder som har börjat den 1 januari 2026 och därefter. Dessutom behöver ett sådant börsnoterat företag med fler än 500 anställda som har offentliggjort en hållbarhetsrapport för en räkenskapsperiod som har börjat den 1 januari 2024 eller därefter inte upprätta och offentliggöra en hållbarhetsrapport för en räkenskapsperiod som har börjat den 1 januari 2025 eller därefter, om företaget på grundval av de nya tröskelvärdena inte längre omfattas av rapporteringsskyldigheten.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL 1
MOTIVERING 3
1 Bakgrund och beredning 3
1.1 Bakgrund 3
1.2 Beredning 3
2 Direktivändringarnas syften och huvudsakliga innehåll 4
2.1 Inledning 4
2.2 Direktivets syften 4
2.3 Huvudsakligt innehåll 4
2.3.1 Begränsning av rapporteringsskyldigheten 4
2.3.2 Förenkling av rapporteringskraven enligt ESRS-standarderna 5
2.3.3 Begränsning av små och medelstora företags informationsskyldighet 5
2.3.4 Verkningar på kreditinstitut och försäkringsbolag 6
3 Nuläge och bedömning av nuläget 6
4 Malsättning 7
5 Förslagen och deras konsekvenser 8
5.1 De viktigaste förslagen 8
5.2 De huvudsakliga konsekvenserna 8
5.2.1 Minskning av antalet företag som är skyldiga att hållbarhetsrapportera 8
5.2.2 Tillförlitligheten hos hållbarhetsinformationen 8
5.2.3 Konsekvenser för fullgörandet av finansmarknadsaktörernas egna informationsskyldigheter 8
5.3 Övriga konsekvenser 9
6 Handlingsalternativen och deras konsekvenser 9
7 Remissvar 9
7.1 Inledning 9
7.2 Inlämnade utlåtanden 10
7.2.1 Inledning 10
7.2.2 Ministerierna 10
7.2.3 Förvaltningsmyndigheterna 10
7.3 Centrala ändringar till följd av remissvaren 12
8 Specialmotivering 12
8.1 Bokföringslagen 12
8.2 Revisionslagen 15
9 Ikraftträdande 15
10 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning 16
LAGFÖRSLAG 17
1. Lag om ändring av bokföringslagen 17
2. Lag om ändring av 1 kap. 1 § och 3 kap. 5 a § i revisionslagen 22
BILAGA 24
PARALLELLTEXTER 24
1. Lag om ändring av bokföringslagen 24
2. Lag om ändring av 1 kap. 1 § och 3 kap. 5 a § i revisionslagen 33

MOTIVERING

1 Bakgrund och beredning

1.1 Bakgrund

Syftet med propositionen är att genomföra bestämmelserna om hållbarhetsrapportering i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2026/470 om ändring av direktiven 2006/43/EG, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 och (EU) 2024/1760 vad gäller vissa krav avseende företagens hållbarhetsrapportering och vissa krav avseende tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet, nedan *ändringsdirektivet*. Direktivet är en del av det så kallade Omnibus I-förslaget som kommissionen offentliggjorde den 26 februari 2025, och som också omfattar förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiven (EU) 2022/2464 och (EU) 2024/1760 vad gäller de datum från och med vilka medlemsstaterna ska tillämpa vissa krav avseende hållbarhetsrapportering och tillbörlig aktsamhet för företag (nedan *direktivet om senareläggning*).

Ändringsdirektivet antogs den 24 februari 2026 och det har offentliggjorts i EU:s officiella tidning 24 februari 2026. Däremot har direktivet om senareläggning redan antagits och offentliggjorts i EU:s officiella tidning den 16 april 2025 (direktiv (EU) 2025/794).

I sitt meddelande ”EU:s konkurrenskraft på lång sikt – efter 2030” (COM(2023) 168 final) betonar kommissionen vikten av ett regelverk som säkerställer att målen uppnås till lägsta möjliga kostnad. Kommissionen har därför åtagit sig att rationalisera och förenkla rapporteringskraven i EU-lagstiftningen. Likaså fäste Mario Draghs konkurrenskraftsrapport av den 9 september 2024 uppmärksamhet vid att de nuvarande bestämmelserna är ägnade att oskäligt belasta i synnerhet små och medelstora företag.

I EU-ländernas ledares Budapestförklaring (11/2024) uppmanades kommissionen att lägga fram förslag för att lätta på regleringen. Som svar på detta strävar kommissionen i sitt arbetsprogram för 2025 efter att före utgången av sin mandatperiod 2029 uppnå en allmän minskning av den administrativa bördan med 25 % och i fråga om små och medelstora företag med 35 %. Förslaget är den första delen av en serie lagstiftningsförslag som syftar till att lätta på regleringen.

1.2 Beredning

För att minska företagens administrativa börda offentliggjorde kommissionen den 26 februari 2025 sitt så kallade Omnibus I-paket som omfattar ett förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiven 2006/43/EG, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 och (EU) 2024/1760 vad gäller vissa krav avseende företagens hållbarhetsrapportering och tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet, COM(2025) 81 final, samt ett förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiven (EU) 2022/2464 och (EU) 2024/1760 vad gäller de datum från och med vilka medlemsstaterna ska tillämpa vissa krav avseende hållbarhetsrapportering och tillbörlig aktsamhet för företag, COM(2025) 80 final.

Direktivet om ändring av redovisningsdirektivet antogs den 24 februari 2026 och det har offentliggjorts i EU:s officiella tidning den 26 februari 2026 (direktiv (EU) 2026/470).

Tidsfristen för det nationella genomförandet av ändringsdirektivet är den 19 mars 2027 (artikel 5.1).

Riksdagen informerades om beredningen av ändringsdirektivet den 24 april 2025 genom U-skrivelse U 13/2025 rd och den 3 december 2025 genom kompletterande skrivelse UJ 33/2025 rd, i vilka statsrådet understödde förslagen om att lätta upp bestämmelserna om hållbarhetsrapportering. Stora utskottet omfattade statsrådets ståndpunkt den 16 maj 2025 (StoUU 1/2025 rd) och den 10 december 2025 (StoUU 10/2025).

Regeringens proposition har beretts vid arbets- och näringsministeriet (numret för projektet är TEM096:00/2025).

Utkastet till proposition var på remiss den 27 oktober–24 november 2025. Ett sammandrag av remissyttrandena presenteras i avsnitt 7.

2 Direktivändringarnas syften och huvudsakliga innehåll

2.1 Inledning

Förslagen i denna regeringsproposition begränsar sig enbart till bestämmelser som baserar sig på direktivet om senareläggning och som gäller hållbarhetsrapporteringen. De bestämmelser som gäller ändring av företagsansvarsdirektivet lämnas utanför denna beskrivning. Med företagsansvarsdirektivet avses i denna proposition Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/1760 om tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet och om ändring av direktiv (EU) 2019/1937 och förordning (EU) 2023/2859.

2.2 Direktivets syften

Ändringsdirektivet syftar till att rikta rapporteringsskyldigheten till större företag än för närvarande samt att göra rapporteringen enklare att förstå och effektivare än för närvarande. Syftet med ändringsdirektivet är också att minska den administrativa bördan för små och medelstora företag genom att begränsa stora företags begäranden om information till små och medelstora företag som hör till deras värdekedjor.

2.3 Huvudsakligt innehåll

2.3.1 Begränsning av rapporteringsskyldigheten

Europaparlamentets och rådets gällande direktiv (EU) 2022/2464 om ändring av förordning (EU) nr 537/2014, direktiv 2004/109/EG, direktiv 2006/43/EG och direktiv 2013/34/EU vad gäller företagens hållbarhetsrapportering (nedan *hållbarhetsrapporteringsdirektivet*) begränsar rapporteringsskyldigheten till stora företag. Rapporteringen inleddes för räkenskapsperioden 2024 av sådana börsföretag som har minst 500 anställda och som har en omsättning på minst 50 miljoner euro eller vars balansomslutning överstiger 25 miljoner euro. I och med direktivet om senareläggning ska övriga som är skyldiga att hållbarhetsrapportera utarbeta rapporter första gången först för räkenskapsperioden 2027. Det är fråga om sådana stora företag med minst 250 anställda som inte är börsnoterade och där omsättningen eller balansomslutningen når de ovannämnda gränsvärdena.

I och med genomförandet av ändringsdirektivet stiger tröskelvärdena och kretsen av rapporteringsskyldiga minskar således betydligt. Även om det är fråga om ett minimidirektiv ligger det i linje med vad som förutsätts i regeringsprogrammet för statsminister Orpo (Ett starkt och engagerat Finland 20.6.2023, s. 107) att hålla sig till tröskelvärdena enligt direktivet: i samband med det nationella genomförandet ska ytterligare reglering som överskrider EU-nivån undvikas.

Skyldigheten gäller i fortsättningen endast sådana företag som har en omsättning på mer än 450 miljoner euro och som har över 1 000 anställda. Balanskriteriet används inte och i och med ändringsdirektivet kommer det också att sakna betydelse om företaget är börsnoterat eller inte.

2.3.2 Förenkling av rapporteringskraven enligt ESRS-standarderna

I Europarlamentets och rådets direktiv 3/34/EU om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (nedan *redovisningsdirektivet*), sådant det lyder ändrat genom hållbarhetsrapporteringsdirektivet, åläggs företagen en dubbelriktad rapporteringsskyldighet i fråga om väsentliga ESG-frågor, dvs. hållbarhetsfrågor som gäller miljön (environment – E), mänskliga rättigheter och socialt ansvar (eng. social – S) samt bolagsstyrning (governance – G). De uppgifter som ska rapporteras är nödvändiga för att förstå dels företagets inverkan på hållbarhetsfrågor och dels hur hållbarhetsfrågor påverkar företagets egen utveckling, resultat och ställning.

Hållbarhetsinformation ska rapporteras i enlighet med de europeiska standarder för hållbarhetsrapportering (*ESRS-standarder*) som kommissionen antar genom delegerade akter i enlighet med hållbarhetsrapporteringsdirektivet. Dessa ESRS-standarder ska specificera hållbarhetsinformationens innehåll och vid behov vilken struktur som ska användas vid rapporteringen.

Kommissionen utfärdade den 31 juli 2023 en delegerad förordning om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU vad gäller standarder för hållbarhetsrapportering. Förordningen omfattade de första ESRS-standarderna som är allmänna, dvs. branschneutrala. Dessa iakttas i hållbarhetsrapporteringen oberoende av inom vilken bransch den rapporteringsskyldiga bedriver företagsverksamhet.

Syftet är att förenkla och förtydliga de nuvarande ESRS-standarderna för att minska den administrativa bördan. I detta syfte har kommissionen gett den europeiska rådgivande gruppen för finansiell rapportering (European Financial Reporting Advisory Group, Efrag) i uppdrag att utarbeta ett utkast till sådana ändringar av standarden som behövs. Efrag offentliggjorde den 30 juli 2025 sitt förslag. Förslaget är föremål för offentligt samrådsförfarande till och med den 29 september 2025. Kommissionen förväntas offentliggöra de reviderade standarderna i början av 2026. Kommissionens befogenhet är självständig och således är ett godkännande av ändringsdirektivet inte en förutsättning för reformen.[1]

Tidigare ålade hållbarhetsrapporteringsdirektivet kommissionen att utöver de allmänna standarderna också utarbeta branschspecifika ESRS-standarder för rapportering i synnerhet om sådana omständigheter som är utmärkande för företagets bransch. Utarbetandet av sådana branschspecifika ESRS-standarder slopas dock nu genom ändringsdirektivet.

2.3.3 Begränsning av små och medelstora företags informationsskyldighet

Börsnoterade små och medelstora företag ska inte längre höra till de hållbarhetsrapporteringsskyldiga, såsom det konstateras ovan i avsnitt 2.3.1. Förslaget till ändringsdirektiv innehåller också en bestämmelse som begränsar både börsnoterade och

[1]Kommissionen har redan den 11 juli 2025 offentliggjort sin delegerade förordning genom vilken ovannämnda delegerade förordning (EU) 2023/2772 ändrades. Denna så kallade *quick fix*-förordning bibehåller rapporteringskraven för 2025 och 2026 med samma innehåll som kraven för 2024.

onoterade små och medelstora företags informationsskyldigheter gentemot banker och andra aktörer på finansmarknaden samt gentemot hållbarhetsrapporterande företag. Av små och medelstora företag får inte längre krävas andra uppgifter än de uppgifter som särskilt anges i den frivilliga rapporteringsstandarden som gäller dem (den så kallade VSME-standarden). Informationsskyldigheten är således betydligt snävare än enligt de egentliga ESRS-standarderna.

2.3.4 Verkningar på kreditinstitut och försäkringsbolag

Förslaget till ändringsdirektiv påverkar förutom börsföretag också andra företag av allmänt intresse, dvs. kreditinstitut och försäkringsbolag. Tillämpningsområdet ska inte längre beakta sådana aktörer separat. Samma tröskelvärden ska gälla dem som andra företag.

3 Nuläge och bedömning av nuläget

Enligt gällande lag är följande företag skyldiga att rapportera om hållbarhet:

Stegvis implementering	Rapporteringsskyldiga	Rapporteringens tidplan samt den relevanta bestämmelsen
”*Första vågen*” (cirka 100 företag)	i) Sådana börsnoterade stora företag och andra sammanslutningar av allmänt intresse i storföretagskategorin (dvs. finansiella institut och försäkringsbolag) som har över 500 anställda.[2] ii) Koncerner till de ovan nämnda juridiska personerna om dessa koncerner uppfyller kriterierna i punkt i), det vill säga de är stora koncerner – då ska ingen separat hållbarhetsrapport upprättas om den juridiska personen i fråga.	• Hållbarhetsrapporten ska upprättas första gången för den räkenskapsperiod som inleddes den 1 januari 2024 – rapporten ska offentliggöras 2025. • Ikraftträdandebestämmelsen för lag 1249/2023, 2 mom. 1 punkten.
”*Andra vågen*” (cirka 1 200 företag)	• Andra stora företag och stora koncerner än de som avses ovan, också sådana i andelslagsform (med undantag för företag inom primärproduktion) samt kreditinstitut och försäkringsbolag	• Hållbarhetsrapporten ska upprättas första gången för den räkenskapsperiod som inleddes den 1 januari 2027 – rapporten ska offentliggöras 2028. •

[2]Som stort företag betraktas företag för vilka minst två av följande kriterier uppfylls under de två senast avslutade räkenskapsperioderna: anställda >250 personer, omsättning >50 miljoner euro, och balansomslutning >25 miljoner euro.

”*Tredje vågen*”	i) Börsnoterade småföretag[3] (med undantag för mikroföretag) och medelstora[4] börsnoterade[5] företag ii) Små och medelstora börsnoterade företags koncerner om de uppfyller kriterierna i i) punkten, det vill säga de är små koncerner – då ska ingen hållbarhetsrapport upprättas separat om småföretaget eller det medelstora företaget. iii) I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 575/2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 avsedda små och icke-komplexa institut. iv) Captivebolag för försäkring och captivebolag för återförsäkring som avses i försäkringsbolagslagen v) Sjömanspensionskassan och Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt med avseende på deras placeringsverksamhet	• Hållbarhetsrapporten ska upprättas första gången för den räkenskapsperiod som inleds den 1 januari 2027 – rapporten ska offentliggöras 2028. • Börsnoterade företag kan dock efter eget övervägande skjuta upp tidpunkten för när rapporteringsskyldigheten inleds med två år. •

En bedömning av nuläget presenteras i avsnitt 5.2.

4 Malsättning

Syftet med propositionen är att genomföra ändringsdirektivet och på så sätt lätta på de finländska företagens administrativa börda i den utsträckning som är möjlig enligt EU-lagstiftningen. Målet motsvarar behovet enligt Petteri Orpos regeringsprogram (Ett starkt och engagerat Finland, av den 20 juni 2023, s. 106) att undvika ytterligare nationell reglering i samband med genomförandet av EU-lagstiftningen.

[3] Som små företag betraktas företag för vilka minst två av följande kriterier uppfylls under de två senast avslutade räkenskapsperioderna: anställda >50 personer, omsättning >15 miljoner euro, och balansomslutning >7,5 miljoner euro.

[4] Som medelstora betraktas företag som inte är mikroföretag eller småföretag, och som överskrider högst ett av de gränsvärden som definierar storföretag både under den avslutade och den omedelbart föregående räkenskapsperioden.

[5] Med börsnotering avses en reglerad marknadsplats, och som en sådan verkar i Finland Nasdaq Helsinki Oy (Helsingforsbörsen).

5 Förslagen och deras konsekvenser

5.1 De viktigaste förslagen

I enlighet med ändringsdirektivet föreslås det i denna proposition att tröskelvärdena för rapporteringsskyldigheten höjs så att rapporteringsskyldigheten gäller större företag än för närvarande. Huruvida ett företag är börsnoterat har inte längre någon betydelse vid fastställandet av skyldigheten.

5.2 De huvudsakliga konsekvenserna

5.2.1 Minskning av antalet företag som är skyldiga att hållbarhetsrapportera

Rapporteringsskyldigheten begränsas i ändringsdirektivet endast till sådana företag som har en omsättning på mer än 450 miljoner euro och som har över 1 000 anställda. I och med detta minskar antalet rapporteringsskyldiga företag i Finland från de 1 300 företag som nu omfattas av lagen till en tiondedel av dessa.

5.2.2 Tillförlitligheten hos hållbarhetsinformationen

Att tillämpningsområdet för direktivet minskar begränsar inte de finländska företagens hållbarhetsrapportering. Även ett företag som i och med de höjda tröskelvärdena inte längre omfattas av rapporteringsskyldigheten kan på eget initiativ förbinda sig att offentliggöra sin hållbarhetsinformation i samma omfattning som de rapporteringsskyldiga. Företagets styrelse ska i så fall fatta ett beslut om detta åtagande. För dem som utnyttjar hållbarhetsinformationen jämställs ett företag som inte omfattas av skyldigheterna men som gör detta med de rapporteringsskyldiga.

För ordningens skull ska det dock krävas att ett företag som rapporterar på eget initiativ ska följa skyldigheterna enligt lagstiftningen på ett uttömmande sätt. Det är inte motiverat att tillåta att en handling kallas hållbarhetsrapport om den är bristfällig i förhållande till informationskraven i direktivet och den nationella lagen. Det vore vilseledande att inkludera en bristfällig handling i styrelsens verksamhetsberättelse som en ”hållbarhetsrapport”. För att förhindra en sådan oönskad utveckling är det nödvändigt att förutsätta att en hållbarhetsgranskningsberättelse endast kan lämnas om en sådan handling upprättad av företaget som omfattar de krav som direktivet och den nationella lagen ställer på hållbarhetsrapporten. Ett företag kan naturligtvis på eget initiativ upprätta en annan utredning om omständigheter som hänför till hållbarheten, men denna kan inte kallas hållbarhetsrapport enligt definitionen och en hållbarhetsgranskningsberättelse enligt definitionen kan inte lämnas. Förslaget baserar sig på behovet att se till konsekvensen i den nationella lagstiftningen.

Det som anförs ovan gäller uteslutande hållbarhetsrapporteringen. Att man inte ingår i gruppen rapporteringsskyldiga påverkar inte den andra delen av företagens årsrapportering, dvs. kraven på innehållen i bokslut och verksamhetsberättelse.

5.2.3 Konsekvenser för fullgörandet av finansmarknadsaktörernas egna informationsskyldigheter

Den ESG-information som förutsätts enligt hållbarhetsrapporteringsdirektivet utgör en central grund även för att kreditinstituten, försäkringsbolagen och övriga aktörer på finansmarknaden ska kunna uppfylla sina egna skyldigheter, som också följer av hållbarhetsdirektivet och annan EU-lagstiftning. Andra viktiga författningar är till exempel kreditinstitutsdirektivet

(2013/36/EU) och EU:s tillsynsförordning ((EU) nr 575/2013). Därför kan det förväntas att aktörerna på finansmarknaden skaffar den information de behöver på annat sätt, något som medför kostnader också för de företag som finansieras eller försäkras av dem. Aktörerna på finansmarknaden kan på eget initiativ till exempel i sina finansierings- och försäkringsvillkor förutsätta att kundföretagen lämnar sådan information som de som aktörer på finansmarknaden behöver för att kunna uppfylla sina egna skyldigheter. Trots att kravet på information i direktivet begränsas i fråga om små och medelstora företag, gäller denna begränsning inte information som behövs för att fullgöra andra lagstadgade skyldigheter. Det är också möjligt att sådana investerare som är intresserade av risker i anslutning till ansvarsfullhet och hållbarhet kommer att förutsätta hållbarhetsinformation som ett villkor för att investera i sådana värdepapper som emitterats av företag som inte omfattas av skyldigheten att hållbarhetsrapportera.

5.3 Övriga konsekvenser

Förslaget påverkar inte skatteintäkterna och medför inte heller några nya skyldigheter för Skatteförvaltningen. Inte heller Patent- och registerstyrelsen, som är registermyndighet för bokslutsuppgifter, påverkas.

Förslaget berör inte frågor som rör konsumenternas ställning. Med tanke på det allmänna informationsintresset i det civila samhället bidrar den minskade kretsen av rapporteringsskyldiga till att minska den allmänna offentligheten när det gäller hållbarhetsfrågor till den del som företagen inte offentliggör uppgifterna på eget initiativ.

6 Handlingsalternativen och deras konsekvenser

Genom ändringsdirektivet ändras redovisningsdirektivet, som utöver bokslutsbestämmelser också innehåller bestämmelser om hållbarhetsrapportering. Redovisningsdirektivet är till denna del en minimibestämmelse som tillåter medlemsstaterna att nationellt ålägga strängare skyldigheter än vad som anges i direktivet.[6] Således kan Finland i princip hålla sig till det ursprungliga tillämpningsområdet för hållbarhetsrapporteringsdirektivet genom att bibehålla de tröskelvärden som avgör vem som är rapporteringsskyldig på nuvarande nivå. Detta skulle dock försätta finländska företag i en ofördelaktigare ställning än konkurrenterna inom EES-området i och med en större kostnadsbelastning, om de övriga medlemsstaterna utnyttjar möjlighet att höja tröskelvärdena så som ändringsdirektivet tillåter.

Å andra sidan begränsar ändringsförslaget inte till någon del rapporteringsmöjligheten, vilket framgår av avsnitt 5.2.2. Således får också ett företag som inte uppnår de föreslagna gränsvärdena på eget initiativ fortsätta med hållbarhetsrapporteringen genom att offentliggöra en anmälan om detta, men i och med anmälan ska företaget fullgöra rapporteringsskyldigheterna i sin helhet.

7 Remissvar

7.1 Inledning

Utkastet var på remiss den 27 oktober–24 november 2025. Sammanlagt lämnades 29 utlåtanden, som alla finns tillgängliga i sin helhet på adressen utlåtande.fi (diarienummer VN/30542/2025). Nedan följer en sammanfattning av det centrala innehållet i ställningstagandena. Sammandraget

[6]Ett undantag är direktivförpliktelserna i fråga om småföretags bokslutsinformation, som medlemsstaterna inte får föreskriva strängare om.

gäller främst de frågor som det fästes uppmärksamhet vid i utlåtandena när det gäller det nationella genomförandet av ändringsdirektivet.

7.2 Inlämnade utlåtanden

7.2.1 Inledning

Sammanlagt 29 remissinstanser lämnade ett yttrande: Ammattitilintarkastajat - Yrkesrevisorer r.y., Autoalan Keskusliitto ry, Finlands näringsliv rf, Livsmedelsindustriförbundet rf, Finsk Energiindustri rf, Finanssiala ry, Finansinspektionen, Finnwatch ry, Fortum Abp, Finska Handel rf, Centralhandelskammaren, justitieministeriet, Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt, Skogsindustrin rf, Mikro- och ensamföretagare rf, Patent- och registerstyrelsen, Senatfastigheter, Sitowise Oy, social- och hälsovårdsministeriet, Ekonomiadministrationsförbundet i Finland rf, Finlands Revisorer rf, Företagarna i Finland rf, Svenska handelshögskolan (Kim Ittonen och Hanna Silvola), Teknologiateollisuus ry, Statistikcentralen, finansministeriet, Skatteförvaltningen, WWF Finland och miljöministeriet.

Nedan presenteras ett sammandrag av dessa instansers utlåtanden med tyngdpunkt på sådana aspekter som ansetts centrala med tanke på den fortsatta beredningen samt andra aspekter som det annars har varit ändamålsenligt att ta ställning till. Således är sammandraget inte avsett att vara uttömmande och även med beaktande av att utlåtandena i sin helhet finns offentligt tillgängliga på webbplatsen Utlåtande.fi.

7.2.2 Ministerierna

Miljöministeriet anser att det är allmänt viktigt med omfattande frivillig hållbarhetsrapportering och uppmuntran till sådan när antalet rapporteringsskyldiga minskar. *Social- och hälsovårdsministeriet* anser för sin del att det är behövligt, på motsvarande sätt som tröskeln för rapportering höjs, att slopa Sjömanspensionskassans och Lantbruksföretagarnas pensionsanstalts rapporteringsskyldighet. *Justitieministeriet* föreslår för sin del ett flertal lagtekniska preciserings- och kompletteringsförslag liksom *finansministeriet*, som också påpekar att de begränsningar av informationsinhämtningen i ändringsdirektivet som gäller värdekedjan inte sträcker sig till fullgörandet av finansmarknadsaktörernas EU-baserade informations- och solvensskyldigheter.

7.2.3 Förvaltningsmyndigheterna

Finansinspektionen anser att en sådan frivillig rapport som till både innehåll och granskning inte motsvarar den obligatoriska hållbarhetsrapporten inte ska fogas till verksamhetsberättelsen. Dessutom anser myndigheten att det inte är behövligt att tillåta att de nya bestämmelserna tillämpas redan för räkenskapsåret 2025. *Patent- och registerstyrelsen* lägger fram flera detaljerade ändringsförslag, särskilt i fråga om granskningen av hållbarhetsrapporteringen. *Statistikcentralen* föreslår å sin sida att man följer upp de små och medelstora företagens betydelse och vid behov omvärderar omfattningen av rapporteringsskyldigheten. *Skatteförvaltningen* betonar för sin del det allmänna målet att främja ett digitalt rapporteringsformat.

Medborgar- och miljöorganisationer. Om tillämpningsområdet för hållbarhetsrapporteringen inte utvidgas nationellt från det som ändras i direktivet anser *Finnwatch* det viktigt att eventuell frivillig ESRS-rapportering för företag som står utanför motsvarar den inom tillämpningsområdet. Likaså understöder *WWF Finland* förslaget om att förtydliga praxis, när

ett företag frivilligt utarbetar en hållbarhetsrapport. Samtidigt anser WWF att det är viktigt att målet på 1,5 grader i Parisavtalet kvarstår i lagen.

Organisationer inom näringslivet. För den händelse att företag som inte omfattas av de nya tröskelvärdena frivilligt vill fortsätta rapporteringen, bör detta alternativ enligt *Finlands Näringsliv* inte göras mer komplicerat i den nationella lagstiftningen än vad EU:s minimibestämmelser förutsätter. Likaså bör rätten till information och avtalsfriheten mellan avtalsparterna inte begränsas mer än på EU:s miniminivå. Dessutom anser Finlands näringsliv att det är nödvändigt att tillåta granskning av VSME-standarder också för andra aktörer än revisorer. Likaså anser *Autoalan Keskusliitto* att granskningen av rapporteringen i Finland är för koncentrerad till revisorerna, även om andra aktörer kan ha bättre substanskunskap om hållbarhetsinformation inom ett specialområde. Det finns skäl att inrätta ett system för verksamhetstillstånd för dessa. Enligt *Livsmedelsindustriförbundet* och *Centralhandelskammaren* är det nödvändigt att tillåta tillämpning av de nya bestämmelserna redan för räkenskapsåret 2025, så att sådana företag som för närvarande är rapporteringsskyldiga kan fortsätta sin rapportering frivilligt utan avbrott trots att de blir utanför de nya tröskelvärdena. Dessutom understöder Centralhandelskammaren att man gör det möjligt för någon annan än en sådana hållbarhetsrevisorer som avses i revisionslagen att granska att VSME-standarderna följs. *Finsk Energiindustri* ifrågasätter å sin sida den föreslagna tillämpningen för räkenskapsåret 2025 och föreslår lagtekniska ändringar i utkasten till bestämmelser om begränsningar av rätten att få information och om att hemlighålla information som gäller värdekedjan. *Finanssiala ry* oroar sig igen bland annat om begränsningarna i de begäranden om information som riktas till värdekedjeföretag. Det borde gå att få hållbarhetsinformation också utan att det under några omständigheter inverkar på avtalsförhållandets giltighet. *Skogsindustrin* betonar för sin del att lagförslaget inte bör föras vidare förrän ändringsdirektivet har antagits. *Mikro- och ensamföretagarna* anmärker att det kan vara mycket svårt eller till och med omöjligt för ett mikroföretag i värdekedjan att veta vilken information de är skyldiga att lämna och vilken information de kan vägra att lämna. Också *Teknologiateollisuus ry* betonar att små och medelstora företag inte får åläggas indirekta skyldigheter till följd av storföretagens rapporteringskrav. *Företagarna i Finland* kommenterar för sin del lagförslagets ordalydelse. Bland annat anser de att rättsregeln enligt vilken de föreslagna bestämmelserna inte förpliktar andra än rapporteringsskyldiga företag att offentliggöra eller lämna någon hållbarhetsinformation alls borde komma fram tydligare.

Organisationer inom ekonomiförvaltning och revision. *Yrkesrevisorerna anser* det vara möjligt att den begränsning av begäran om information som gäller värdekedjeföretag kan leda till situationer där granskare av hållbarhetsrapporteringen inte kan lämna sin berättelse på grund av bristfällig evidens. *Ekonomiadministrationsförbundet i Finland* fäster igen vikt vid bokföringsskyldiga som iakttar förordningen om uppgifter som ska tas upp i små- och mikroföretags bokslut (1753/2015) och som i princip inte upprättar någon verksamhetsberättelse. För dessa anser förbundet det nödvändigt att komplettera propositionen för att klargöra att en hållbarhetsrapport som upprättas frivilligt kan fogas till bokslutet i stället för till verksamhetsberättelsen. Enligt *Finlands Revisorer* bör regleringen i fråga om andra handlingar och rapporter än sådana som baserar sig på direktiv inte utvidgas i onödan utan lämnas avtalsbaserad. Dessutom är det skäl att hålla tidtabellen förenlig med ändringsdirektivet.

Företag och övriga organisationer. *Fortum* ifrågasätter begäran om utlåtande och tidpunkten för den, och framför också ett flertal lagtekniska anmärkningar som till sitt sakinnehåll motsvarar dem som framförs av *Finsk Energiindustri*. *Senatfastigheter* påpekar å sin sida om behovet av att föreskriva en övergångsperiod när det gäller kravet på digital form för de företag som frivilligt rapporterar om hållbarhet. Enligt *Sitowise Oy* borde man tillåta att en specialsakkunnig fungerar som granskare av den frivilliga hållbarhetsrapporteringen, till

exempel en ackrediterad hållbarhetsgranskare, om en sådan kompetens- och ackrediteringsprocess utvecklas. *Svenska handelshögskolan* anser det viktigt att den som läser en frivillig rapport kan urskilja när granskaren är en aktör med samma behörighet och oberoende som vid den lagstadgade rapporteringen. *Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt* ställer sig för sin del bakom social- och hälsovårdsministeriets ovan nämnda förslag om att slopa rapporteringsskyldigheten för anstalten i fråga.

7.3 Centrala ändringar till följd av remissvaren

En del av remissinstanserna ansåg det vara oändamålsenligt att tillåta att de bestämmelser som avses i lagförslaget tillämpas redan för räkenskapsåret 2025. Men en del var av motsatt åsikt, för att sådana rapporteringsskyldiga som inte uppnår de föreslagna nya gränsvärdena ska ha möjlighet att fortsätta sin rapportering på samma sätt som tidigare också frivilligt. Eftersom ändringsdirektivet har antagits först 2026, begränsas tillämpningen av lagförslagen i enlighet med direktivet till räkenskapsperioder som börjar den 1 januari 2027 och därefter. Undantag.

Begränsningen av information från värdekedjeföretag har preciserats så att bestämmelsen i fråga exaktare än i förslaget begränsas på det sätt som föreskrivs i ändringsdirektivet. Således omfattas bland annat inte de aspekter som avses i finansmarknadsaktörernas egna informations- och solvensskyldigheter, som också är EU-baserade, av begränsningen av rätten till information.

Likaså har förslagen om granskningen av rapporteringen preciserats utifrån remissvaren så att en revisor som godkänts för hållbarhetsgranskning jämställs när det gäller avtalsbaserade uppdrag med en revisor, med därtill hörande skyldigheter. Detta innebär dock inte exklusivitet: ett annat granskningsuppdrag än ett sådant som gäller hållbarhetsrapportering – till exempel en VSME-baserad omständighet – ska företaget kunna anförtro också någon annan aktör, till exempel ett certifieringsorgan som är förtroget med branschen i fråga.

8 Specialmotivering

8.1 Bokföringslagen

3 kap. - **Bokslut och verksamhetsberättelse**

1 a §. *Verksamhetsberättelse.* Paragrafens *5 mom.* ändras för att motsvara det ändrade fjärde stycket i artikel 19.1 i redovisningsdirektivet så att skyldigheten att rapportera om hållbarhet bestäms enligt nya storleksgränser på det sätt som avses i artikel 19a.1 första stycket i det direktivet. Lagtekniskt sett är det fråga om en hänvisningsbestämmelse. Ett företag ska i genomsnitt ha över 1 000 anställda och en omsättning på över 450 miljoner euro. Dessa kriterier för omsättning och anställda fastställer rapporteringsskyldigheten också på koncernnivå (artikel 29a.1 första stycket).

Det nya *6 mom.* är en nationell bestämmelse som gäller redovisande av eventuell information om hållbarhetsfrågor i sådana företag som inte enligt lag omfattas av ett krav på hållbarhetsrapportering. Syftet är att skapa klarhet i rättsläget så att det av verksamhetsberättelserna ska framgå när uppgifter om hållbarhetsfrågor redovisas på något annat sätt än i form av en sådan hållbarhetsrapport som avses i 7 kap. I det fall att sådan information läggs fram bidrar ett i bestämmelsen förutsatt uttryckligt uttalande om att det inte är fråga om en hållbarhetsrapport till att minska risken både för att de som läser verksamhetsberättelsen vilseleds och eventuellt också för att det väcks ogrundade misstankar om grönmålning. I enlighet med momentets ordalydelse gäller bestämmelsen endast

information i verksamhetsberättelsen; uppgifter som företag offentliggjort i något annat sammanhang ska inte omfattas av tillämpningsområdet.

I och med vad som föreslås nedan i 3 kap. 5 c § i revisionslagen kan ett företag till den verksamhetsberättelse som avses ovan foga ett yttrande av en hållbarhetsrevisor för verifiering av hållbarhetsinformationen, även om det inte är fråga om en hållbarhetsrapport. Det finns dock ingen skyldighet att begära ett sådant yttrande, utan företaget får självt besluta om ett sådant behövs. Den ovan avsedda bestämmelse som föreslås i revisionslagen hindrar inte heller någon annan aktör – till exempel ett inhemskt eller internationellt ratinginstitut eller en icke-HBR-auktoriserad GR- eller CGR-revisor – från att vara granskare, om företaget anser detta vara ändamålsenligt.

7 kap. – **Hållbarhetsrapport**

1 §. *Tillämpningsområde.* Det föreslås att det gällande *1 mom.* preciseras så att det motsvarar ändringsdirektivets gränsvärden för hållbarhetsrapporterande företag. Värdena anges i artikel 19a.1 i redovisningsdirektivet. Dessa kriterier för omsättning och anställda fastställer rapporteringsskyldigheten också på koncernnivå (artikel 29a.1 första stycket). Likaså görs *2 mom.* tydligare på det sätt som förutsätts i artikel 1.4 genom att investeringsfonder och alternativa investeringsfonder lämnas utanför rapporteringsskyldigheten. Med anledning av den höjning av gränsvärdet som görs i 1 mom. upphävs dessutom de nationella bestämmelser i *4 mom.* som gäller Sjömanspensionskassans och Lantbruksföretagarnas pensionsanstalts skyldighet att rapportera om hållbarhet med avseende på deras investeringsverksamhet.

Det föreslagna nya *7 mom.* är en nationell bestämmelse som gör det möjligt också för andra företag än de som omfattas av den i direktivet och lagen avsedda skyldigheten att rapportera om hållbarhet att på eget initiativ förbinda sig till sådan hållbarhetsrapportering som avses i lagen, så att företagen, om de så önskar, fullt ut kan jämställas med hållbarhetsrapporterande företag. Ett sådant åtagande omfattas av företagets egen beslutanderätt och kan ingås till exempel om konkurrensmässiga faktorer och faktorer som hänför sig till tillgången till finansiering kräver det.

2 §. *Definitioner.* Paragrafen kompletteras med nya *14–16 punkter* som lagtekniskt främjar läsbarheten i de bestämmelser som grundar sig på ändringsdirektivet. De nya definitionerna utnyttjas i de föreslagna 11 a §, 19 § 8 mom. och 28 § 8 mom.

11 §. *Information om värde- och leveranskedjan.* Paragrafen kompletteras så att den motsvarar kraven i de nya artiklarna 19a.3 och 29a.3 i redovisningsdirektivet. Eftersom de föreslagna bestämmelserna inte är avsedda att gå utöver kraven i direktivet, följer tolkningen av dem av skäl 12 i direktivet, som avser dessa artiklar.

Ett hållbarhetsrapporterande företags avtalsbaserade rätt att få information av företag i sin värdekedja begränsas till den information som anges i den så kallade frivilliga rapporteringsstandarden (*2 mom.*). I enlighet med skäl 12 i direktivet bör rätten endast utövas i den utsträckning som är nödvändig. Det är framför allt viktigt att hållbarhetsrapporterande företag begär mindre information än vad som anges i standarderna för frivillig användning om de inte behöver all information i dessa standarder. Ett avtalsvillkor som strider mot denna begränsning är ogiltigt. I det fall att ett hållbarhetsrapporterande företag framför en ad hoc-begäran om annan information, ska det samtidigt informera företaget i sin värdekedja om dess rätt att låta bli att lämna informationen i fråga (*3 mom.*).

Kommissionen kommer senare att anta en förordning om denna standard. I enlighet med ändringsdirektivet ska den föreslagna lättnaden i skyldigheten att lämna information gälla sådana företag i värdekedjan som sysselsätter högst 1 000 personer. Det är en frivillig standard, som namnet antyder, och den föreslagna bestämmelsen – liksom direktivet – ålägger inte i sig ett företag i en koncern att upprätta en rapport enligt standarden eller att låta innehållet i rapporten granskas. Det är en annan sak att ett hållbarhetsrapporterande företag kan begära information som omfattas av standarden i enlighet med artiklarna 19a.3 och 29a.3.

Begränsningen påverkar också informationsinnehållet i hållbarhetsrapporteringen. Således föreslås det på motsvarande sätt som i nämnda artiklar 19a.3 och 29a.3 att begränsningen ska beaktas vid bedömningen av om rapporteringskraven har uppfyllts i hållbarhetsrapporten (*4 mom.*). I den bestämmelse som föreslås bli ett nytt 4 mom. i revisionslagens 3 kap. 5 a § beaktas denna begränsning av rätten att få information också när en hållbarhetsgranskningsberättelse upprättas över hållbarhetsrapporten.

I det nya *5 mom.* preciseras det på samma sätt som i artiklarna 19a.3 och 29a.3 att begränsningen av hållbarhetsrapporterande företags rätt att begära information av företag i sin värdekedja inte hindrar dem från att fullgöra de informationsskyldigheter eller andra skyldigheter som krävs för tillbörlig aktsamhet och som det föreskrivs om annanstans i EU-rättsakter eller i finsk lag. I skäl 12 i direktivet beskrivs detta på följande sätt: Värdekedjetaket bör enbart vara tillämpligt på insamling av information som görs i syfte att rapportera hållbarhetsinformation i enlighet med direktivet. Det bör inte påverka unionens krav på att genomföra ett förfarande för tillbörlig aktsamhet eller insamling av information för andra ändamål, t.ex. för det hållbarhetsrapporterande företagets riskhantering. Den föreslagna bestämmelsen är därför, liksom den underliggande artikeln, uteslutande inriktad på fullgörandet av skyldigheterna att rapportera om hållbarhet. Det ska således fortfarande vara tillåtet att från företag i värdekedjan inhämta exempelvis de uppgifter som enligt solvenslagstiftningen krävs av finansmarknadsaktörer. I samma skäl betonas att det inte bör vara förbjudet att utbyta information på frivillig basis, såsom information som vanligtvis utbyts mellan företag inom en viss sektor. För det andra bör värdekedjetaket inte påverka eventuella skyldigheter, oavsett om de är avtalsenliga eller följer av unionsrätt eller nationell rätt, att tillhandahålla information som inte går utöver den information som anges i den frivilliga standarden.

Det nya *6 mom.* beror också på en översyn av artiklarna 19a.3 och 29a.3 i redovisningsdirektivet. Genomförandebestämmelsen i en tidigare ändring, 1249/2023, av bokföringslagen tillåter ett hållbarhetsrapporterande företag att låta bli att lämna sådana uppgifter om sin värdekedja som företaget inte har kunnat hämta in trots sina åtgärder. Detta undantag är tillåtet under den räkenskapsperiod då hållbarhetsrapporteringen inleds och under de två därpå följande räkenskapsperioderna. Dessutom förutsätts det att hållbarhetsrapporten innehåller en motivering till varför informationen i fråga inte har kunnat hämtas in samt de åtgärder som det hållbarhetsrapporterande företaget förbereder för att i framtiden hämta in denna information. I enlighet med ovannämnda artiklar kompletteras momentet nu så att ett hållbarhetsrapporterande företag efter tre räkenskapsperioder – om information fortfarande inte finns tillgänglig – kan stödja sig på sina uppskattningar av denna information.

11 a §. *Rätt att hemlighålla information.* Den nya paragrafen behövs för att genomföra artiklarna 19a.3 och 29a.3 sjunde stycket i redovisningsdirektivet. Artikeln gör det möjligt både att utelämna information vars offentliggörande skulle vara särskilt skadligt för ett hållbarhetsrapporterande företags ekonomiska ställning och att också i hållbarhetsrapporteringen bibehålla den sekretessrätt som baserar sig på direktivet om företagshemligheter och Edirpa-förordningen.

16 §. *Förkortad hållbarhetsrapport.* Paragrafen upphävs som obehövlig, eftersom man genom ändringsdirektivet dels höjer de gränsvärden som medför en skyldighet att hållbarhetsrapportera så att små och medelstora företag inte omfattas av tillämpningsområdet, dels uttryckligen stryker artikel 19a.6 och 19a.7 i redovisningsdirektivet som legat till grund för bestämmelsen.

17 §. *Möjlighet till undantag för dotterföretag.* Den föreslagna paragrafen motsvarar den nya artikel 29a.4a i redovisningsdirektivet som tillåter att ett dotterföretag som införlivats med eller lämnat en koncern lämnas utanför den koncernhållbarhetsrapport som gäller räkenskapsperioden i fråga. Bestämmelsen bidrar till att minska den administrativa bördan när koncernstrukturen förändras.

19 §. *Koncernhållbarhetsrapport.* I *1 mom.* höjs gränsvärdena för upprättandet av en koncernhållbarhetsrapport på det sätt som förutsätts i ändringsdirektivet så att de är förenliga med artikel 29a.1 i redovisningsdirektivet. Till paragrafen fogas också i enlighet med artikel 29a.7a i redovisningsdirektivet ett nytt *8 mom.* som gäller sådana holdingföretag som avses i 2 § 16 punkten och som definieras i artikel 2 (15 punkten) i redovisningsdirektivet. Ett sådant företag behöver inte upprätta en koncernhållbarhetsrapport om sina dotterföretag, om dotterföretagen har affärsmodeller och verksamhet som är oberoende av varandra.

20 §. *Undantag med avseende på ett moderföretag som står under bestämmande inflytande.* Det föreslås att *1 mom.* ändras så att den lättnad som det tillåter utsträcks till att gälla också sådana stora börsnoterade moderföretag som själva står under bestämmande inflytande av ett annat företag. Skyldigheten att upprätta en koncernhållbarhetsrapport gäller då endast det sistnämnda företaget. Ändringen baserar sig på artikel 19a.10 i redovisningsdirektivet.

22 §. *Digital form för hållbarhetsrapporten och verksamhetsberättelsen.* Paragrafen kompletteras med ett nytt *3 mom.* i vilket det i enlighet med den reviderade artikeln 29d.1 och 29d.2 i redovisningsdirektivet preciseras att XBRL-märkningar ska fogas till den digitala hållbarhetsrapporten först när kommissionen särskilt har föreskrivit hur märkningarna ska göras.

27 §. *Ansvar för hållbarhetsrapporten och koncernhållbarhetsrapporten.* Det föreslås att *1 mom.* ändras i enlighet med artikel 33.1 första stycket i redovisningsdirektivet så att företagets ansvar också gäller upprättandet av en hållbarhetsrapport och verksamhetsberättelse i digital form. Å andra sidan utesluter det nya *2 mom.* i likhet med artikel 33.1 andra stycket i det direktivet ansvaret för innehållet i de uppgifter som presenteras i digital form, eftersom till exempel styrelsen inte i praktiken lär kunna verifiera om uppgifterna är försedda med XBRL-märkning på det sätt som föreskrivs genom förordning av kommissionen.

28 §. *Rapporteringsskyldighet som grundar sig på bestämmande inflytande utanför EES-området.* Vad som föreslås i *1 mom. 1 punkten* och *2 mom. 1 punkten* omfattar de preciseringar som förutsätts i artikel 40a.1 andra och fjärde stycket i redovisningsdirektivet.

8.2 Revisionslagen

1 kap. - **Allmänna bestämmelser**

1 §. *Tillämpningsområde.* Det gällande *4 mom.* gäller annan verksamhet som utövas i egenskap av revisor. Det föreslås att bestämmelsen kompletteras med samma innehåll i fråga om hållbarhetsrevisorer när de utför andra uppdrag än sådana som gäller hållbarhetsgranskning, såsom granskning av rapporter eller information enligt den frivilliga rapporteringsstandarden

(VSME). Dessa åtgärder grundar sig på avtal. Vid utförandet av ett sådant uppdrag ska en hållbarhetsrevisor – i likhet med en revisor – inte omfattas av skadeståndsansvar enligt 10 kap. 9 a § eller av straffrättsligt ansvar enligt 10 § i det kapitlet, utan ansvaret ska grunda sig på avtal. Denna komplettering innebär inte att en granskningsåtgärd inte kan anförtros någon annan aktör, till exempel ett certifieringsorgan som är förtroget med branschen i fråga.

3 kap. - **Innehållet i revisionen och hållbarhetsgranskningen**

5 a §. *Hållbarhetsgranskningsberättelse.* Paragrafens *4 mom.* kompletteras med en andra mening som baserar sig på artikel 34.2a i redovisningsdirektivet. Enligt den ska hållbarhetsrevisorn beakta vad som i 7 kap. 11 § 2 mom. i bokföringslagen föreskrivs om skyldigheten för hållbarhetsrapporterande företag att inte begära information som går utöver den information som avses i det momentet av företag i sin värdekedja som under den senast avslutade räkenskapsperioden i genomsnitt har haft högst 1 000 anställda. Eftersom bestämmelsen begränsar upprättandet av en hållbarhetsrapport, begränsar den också omfattningen av granskningen av hållbarhetsrapporteringen.

9 Ikraftträdande

Det föreslås att lagarna träder i kraft den 30 juni 2026 och att de tillämpas på räkenskapsperioder som börjar den 1 juli 2026 och därefter.

Den föreslagna lagändringen får tillämpas redan under den räkenskapsperiod som har börjat före ikraftträdandet av lagen den 1 januari 2026 eller därefter. Detta är förenligt med syftet i ändringsdirektivet, trots att det inte uttryckligen föreskrivs utan direktivet förutsätter att medlemsstaterna genomför direktivförpliktelserna senast den 19 mars 2027 (artikel 5.1). Bestämmelsen behövs för att undvika en situation där en juridisk person som avses i ändringsdirektivet skulle vara skyldig att utarbeta en hållbarhetsrapport för räkenskapsåret 2026 i strid med direktivets syfte. Med stöd av förslagets ordalydelse kan juridiska personer själva besluta om sådan retroaktiv tillämpning, så att man inte hindrar frivillig utarbetning av en rapport för räkenskapsåret 2026. Motsvarande bestämmelser finns bland annat i lagarna 991/2024, 605/2024 och 1249/2023 om ändring av bokföringslagen.

Stora börsbolag med över 500 anställda har varit skyldiga att offentliggöra en hållbarhetsrapport redan från och med räkenskapsperioden 2024. En del av dem är dock till sin storlek sådana att de inte uppnår de nya tröskelvärdena – omsättningen överstiger inte 450 miljoner euro eller antalet anställda är inte över 1 000 – och hör således inte längre till den grupp företag som är skyldig att hållbarhetsrapportera. Samtidigt blir en eventuell bestämmelse i bolagsordningen om val av hållbarhetsrevisor verkningslös, eftersom ett sådant börsbolag inte längre har någon lagstadgad rapporteringsskyldighet. Å andra sidan kan ett företag, även om det inte längre finns någon lagstadgad skyldighet till det, om det så önskar fortsätta rapporteringen på eget initiativ på det sätt som avses i 7 kap. 1 § 7 mom. i bokföringslagen. Då jämställs företaget fullt ut med rapporteringsskyldiga företag.

Det föreslås att det i enlighet med den nya artikel 45.5b i revisionsdirektivet föreskrivs särskilt att en hållbarhetsgranskningsberättelse under den övergångsperiod som löper ut den 31 december 2030 kan lämnas också av en revisionssammanslutning utanför EES eller en revisor utanför EES, om denna har lagt fram de uppgifter och utredningar som krävs enligt artikeln för Revisionstillsynen.

10 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

Lagförslaget har inga konsekvenser för de grundläggande fri- och rättigheterna och det gäller inte heller några andra omständigheter för vars genomförande konstitutionella aspekter skulle ha betydelse.

På de grunder som anges ovan kan lagförslagen behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

Eftersom ändringsdirektivet innehåller bestämmelser som föreslås bli genomförda genom lag, föreläggs riksdagen följande lagförslag:

Lagförslag

1.

Lag

om ändring av bokföringslagen

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i bokföringslagen (1336/1997) 7 kap. 1 § 4 mom. och 16 §, sådana de lyder i lag 1249/2023,

ändras det inledande stycket i 3 kap. 1 a § 5 mom. samt 7 kap. 1 § 1 och 2 mom., 19 § 1 mom., det inledande stycket i 20 § 1 mom., 27 §, 28 § 1 mom., det inledande stycket i 28 § 2 mom. samt 28 § 2 mom. 1 punkten, sådana de lyder, det inledande stycket i 3 kap. 1 a § 5 mom. samt 7 kap. 1 § 2 mom., 19 § 1 mom., det inledande stycket i 20 § 1 mom., 27 §, 28 § 1 mom., det inledande stycket i 28 § 2 mom. och 28 § 2 mom. 1 punkten sådana de lyder i lag 1249/2023, 7 kap. 1 § 1 mom. sådant det lyder i lag 605/2024 och 7 kap. 2 § 13 punkten sådan den lyder i lag 991/2024, och

fogas till 3 kap. 1 a §, sådan den lyder i lagarna 1620/2015 och 1249/2023, ett nytt 6 mom. samt till 7 kap. 1 §, sådan den lyder i lagarna 1249/2023 och 605/2024, ett nytt 7 mom., till 2 §, sådan den lyder i lagarna 1249/2023 och 991/2024, nya 14–16 punkter, till 11 §, sådan den lyder i lag 1249/2023, nya 2–6 mom., till kapitlet en ny 11 a §, till 17 §, sådan den lyder i lagarna 1249/2023, 605/2024 och 991/2024, ett nytt 5 mom., till 19 §, sådan den lyder i lag 1249/2023, ett nytt 8 mom., till 22 §, sådan den lyder i lag 1249/2023, ett nytt 3 mom. och till 28 §, sådan den lyder i lag 1249/2023, ett nytt 8 mom. som följer:

3 kap.

Bokslut och verksamhetsberättelse

1 a §

Verksamhetsberättelse

— —

Hållbarhetsrapporterande företag enligt 7 kap. 2 § 9 punkten ska i verksamhetsberättelsen lägga fram

— —

Om det i verksamhetsberättelsen för ett annat företag än ett hållbarhetsrapporterande företag ingår uppgifter om hållbarhetsfrågor som avses i 7 kap. 2 § 10 punkten, ska det i verksamhetsberättelsen i samband med dessa uppgifter tydligt anges att de inte utgör en sådan hållbarhetsrapport som avses i lagen. Om en hållbarhetsrevisor har gett ett sådant yttrande om uppgifterna som avses i 3 kap. 5 c § i revisionslagen (1141/2015), ska yttrandet fogas till verksamhetsberättelsen. Trots vad som föreskrivs i detta moment kan ett annat företag än ett hållbarhetsrapporterande företag förbinda sig att upprätta en hållbarhetsrapport på det sätt som avses i 7 kap. 1 § 7 mom. i denna lag.

7 kap.

Hållbarhetsrapport

1 §

Tillämpningsområde

Bestämmelserna i detta kapitel tillämpas på sådana företag och sådana moderföretag i koncerner som under den senast avslutade och den föregående räkenskapsperioden i genomsnitt har haft över 1 000 anställda och en omsättning på mer än 450 miljoner euro. Ett moderföretag som upprättar en koncernhållbarhetsrapport är inte skyldigt att separat upprätta en hållbarhetsrapport om sin egen verksamhet.

Med *företag* avses i detta kapitel aktiebolag och andelslag samt andra juridiska personer som omfattas av tillämpningsområdet för redovisningsdirektivet med undantag för alternativa investeringsfonder enligt artikel 2.12 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn och investeringsfonder som avses i artikel 2.12 f i den förordningen.

— —

Andra företag än de som avses i 1 mom. kan genom beslut av styrelsen eller ett motsvarande organ förbinda sig till sådan hållbarhetsrapportering som avses i 2 § 7 punkten och till att låta sin hållbarhetsrapport granskas i enlighet med revisionslagen samt att iaktta vad som i detta kapitel och någon annanstans i lag föreskrivs om hållbarhetsrapporterande företag. Ett sådant företag betraktas som ett i 2 § 9 mom. avsett hållbarhetsrapporterande företag och på företaget tillämpas vad som i 27 § föreskrivs om ansvar. Ett företag som avses i detta moment kan också vara någon annan juridisk person än en sådan som avses i 2 mom.

2 §

Definitioner

I detta kapitel avses med

— —

13) *Esap-förordningen* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/2859 om inrättande av en europeisk gemensam åtkomstpunkt som ger centraliserad tillgång till allmänt tillgänglig information som är relevant för finansiella tjänster, kapitalmarknader och hållbarhet,

14) *direktivet om företagshemligheter* Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/943 om skydd mot att icke röjd know-how och företagsinformation (företagshemligheter) olagligen anskaffas, utnyttjas och röjs,

15) *Edirpa-förordningen* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/2418 om inrättande av ett instrument för förstärkning av den europeiska försvarsindustrin genom gemensam upphandling (Edirpa),

16) *holdingföretag* juridiska personer som uteslutande har till föremål för sin verksamhet att i vinstsyfte förvärva andelar i andra företag och att förvalta dessa andelar utan att direkt eller indirekt delta i företagets ledning på annat sätt än genom utnyttjande av deras rättigheter som ägare.

11 §

Information om värde- och leveranskedjan

— —

Ett sådant företag i ett hållbarhetsrapporterande företags värdekedja som under den senast avslutade räkenskapsperioden i genomsnitt har haft högst 1 000 anställda får meddela det hållbarhetsrapporterande företaget att det inte lämnar annan information än sådan som anges i de rapporteringsstandarder som baserar sig på artikel 29ca i redovisningsdirektivet. Ett

hållbarhetsrapporterande företag får inte genom avtal eller andra arrangemang ålägga ett företag i sin värdekedja att lämna annan information än den som avses ovan för hållbarhetsrapportering.

Ett villkor som strider mot 2 mom. är ogiltigt. Om ett hållbarhetsrapporterande företag av ett företag i sin värdekedja begär annan än i det momentet avsedd information, ska informationen specificeras i begäran och samtidigt ska det anges att företaget har rätt att låta bli att lämna informationen i fråga.

Hållbarhetsrapporten för ett hållbarhetsrapporterande företag uppfyller rapporteringskraven ifråga om uppgifterna för ett i 2 mom. avsett företag. Ett hållbarhetsrapporterande företag är inte skyldigt att kontrollera att det meddelande som avses i 2 mom. är riktigt, om det inte finns grundad anledning att misstänka dess riktighet.

Det som föreskrivs ovan begränsar inte begärandet av information för fullgörandet av de skyldigheter gällande tillbörlig aktsamhet eller andra skyldigheter som föreskrivs i unionslagstiftningen eller i finsk lagstiftning.

Om ett hållbarhetsrapporterande företag inte får tillgång till information om dess värdekedja av någon annan orsak än den som avses i 2 mom., ska företaget i hållbarhetsrapporten lämna en redogörelse för de åtgärder som företaget vidtagit för att inhämta sådan information samt skälen till att sådan information inte kunnat inhämtas och de åtgärder som företaget planerar för att inhämta sådan information i framtiden. Vad som föreskrivs i detta moment gäller de tre första räkenskapsperioder för vilka en hållbarhetsrapport ska upprättas. Om det hållbarhetsrapporterande företaget under den fjärde räkenskapsperioden eller senare inte får tillgång till den information som avses ovan, kan i hållbarhetsrapporten användas en uppskattning i stället för den information som saknas.

11 a §

Rätt att hemlighålla information

Om offentliggörandet av information som avses i 3–8 § skulle vara särskilt skadligt för ett hållbarhetsrapporterande företags ekonomiska ställning, får informationen utelämnas i hållbarhetsrapporten, förutsatt att

1) detta inte äventyrar en tillräcklig och balanserad bild av det hållbarhetsrapporterande företagets utveckling, resultat och ekonomiska ställning eller av dess väsentliga risker för eller inverkan på hållbarhetsfrågor,

2) det inte är möjligt att inkludera informationen integrerad i annan information eller annars presentera den på ett sätt som inte avsevärt äventyrar det hållbarhetsrapporterande företagets ekonomiska ställning,

3) detta anges i hållbarhetsrapporten, och

4) det hållbarhetsrapporterande företaget vid utgången av varje räkenskapsperiod bedömer om det fortfarande är motiverat att låta bli att offentliggöra informationen.

Utöver vad som föreskrivs i 2 mom. får i hållbarhetsrapporten utelämnas information om ett hållbarhetsrapporterande företags intellektuella kapital, immateriella rättigheter, know-how och i artikel 2.1 i direktivet om företagshemligheter avsedda företagshemligheter, om förfarandet anges i hållbarhetsrapporten och det hållbarhetsrapporterande företaget vid utgången av varje räkenskapsperiod bedömer om det fortfarande är motiverat att låta bli att offentliggöra informationen. Vad som föreskrivs i detta moment gäller också säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter som avses i artikel 2.7 i Edirpa-förordningen samt andra uppgifter vars olovliga behandling eller offentliggörande är förbjuden genom lag eller en EU-rättsakt för att skydda en fysisk persons integritet eller säkerhet eller för att skydda en juridisk person.

17 §

Möjlighet till undantag för dotterföretag

— —

Om ett moderföretags bestämmande inflytande över ett dotterföretag har inletts eller upphört under räkenskapsperioden, får moderföretaget i den koncernhållbarhetsrapport som gäller räkenskapsperioden i fråga utelämna informationen om dotterföretaget. Informationen ska dock anges i rapporten, om en händelse i dotterföretaget har varit betydande för koncernens inverkan på hållbarhetsfrågor eller för de risker eller möjligheter som dessa medför för koncernen.

19 §

Koncernhållbarhetsrapport

Om en koncern under den senast avslutade och den föregående räkenskapsperioden i genomsnitt har haft över 1 000 anställda och en omsättning på mer än 450 miljoner euro, ska det i verksamhetsberättelsen för koncernen i ett separat avsnitt inkluderas en hållbarhetsrapport om koncernens verksamhet (*koncernhållbarhetsrapport*), i vilken det ska läggas fram information som är behövlig för förståelsen av

1) koncernens inverkan på hållbarhetsfrågor,

2) hur hållbarhetsfrågor påverkar koncernens utveckling, resultat och ställning.

— —

Ett holdingföretag behöver inte upprätta eller i verksamhetsberättelsen för sin koncern inkludera en koncernhållbarhetsrapport, om dotterföretagen har affärsmodeller och verksamhet som är oberoende av varandra.

20 §

Undantag med avseende på ett moderföretag som står under bestämmande inflytande

Om ett moderföretag står under bestämmande inflytande av ett annat företag, behöver moderföretaget inte upprätta en koncernhållbarhetsrapport under förutsättning att verksamhetsberättelsen innehåller

— —

22 §

Digital form för hållbarhetsrapporten och verksamhetsberättelsen

— —

Det hållbarhetsrapporterande företaget är skyldigt att göra de märkningar som avses i 1 mom. 2 punkten när det i Europeiska unionens lagstiftning föreskrivs om deras innehåll och form. Bestämmelserna i detta moment gäller även verksamhetsberättelsen för en koncern och koncernhållbarhetsrapporten.

27 §

Ansvar för hållbarhetsrapporten och koncernhållbarhetsrapporten

Vad som föreskrivs i 3 kap. 7 a § gäller också säkerställande av att hållbarhetsrapporten och koncernhållbarhetsrapporten upprättas och offentliggörs

1) med iakttagande av bestämmelserna i detta kapitel och rapporteringsstandarderna, och

2) i elektroniskt XHTML-format och märkta med XBRL-identifiering i enlighet med i Esef-förordningen.

Trots vad som föreskrivs i 1 mom. gäller ansvaret inte presenterande av uppgifter i det elektroniska format som avses i 2 punkten.

28 §

Rapporteringsskyldighet som grundar sig på bestämmande inflytande utanför EES-området

Vad som ovan i detta kapitel föreskrivs om hållbarhetsrapportering tillämpas också i fråga om

1) företag utanför EES-området som har bestämmande inflytande i en i 1 § 2 mom. avsedd juridisk person, om denna juridiska person hade en omsättning på över 200 miljoner euro under den räkenskapsperiod som föregick den senast avslutade räkenskapsperioden,

2) andra än i 1 punkten avsedda företag utanför EES-området vars filial i Finland hade en omsättning på över 200 miljoner euro under den räkenskapsperiod som föregick den senast avslutade räkenskapsperioden.

Bestämmelserna i 1 mom. tillämpas dock inte på ett företag utanför EES-området, om dess omsättning tillsammans med omsättningen för dess koncernföretag inom EES-området under vart och ett av de två senast avslutade räkenskapsperioderna var

1) högst 450 miljoner euro, eller

— —

Trots vad som föreskrivs i denna paragraf behöver ett sådant holdingföretag utanför EES-området vars dotterföretag har affärsmodeller och verksamhet som är oberoende av varandra inte upprätta och offentliggöra en hållbarhetsrapport.

———

Denna lag träder i kraft den 20 . Lagen tillämpas på räkenskapsperioder som börjar den 1 juli 2026 och därefter.

Lagen kan också tillämpas på en räkenskapsperiod som har börjat före ikraftträdandet av denna lag, om räkenskapsperioden har börjat den 1 januari 2026 eller därefter. Ett företag som har offentliggjort en hållbarhetsrapport eller koncernhållbarhetsrapport för en räkenskapsperiod som har börjat den 1 januari 2024 eller därefter omfattas inte längre av ett krav på hållbarhetsrapportering, om det inte överskrider de gränsvärden som anges i 7 kap. 1 § 1 mom

———

2.

Lag

om ändring av 1 kap. 1 § och 3 kap. 5 a § i revisionslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i revisionslagen (1141/2015) 1 kap. 1 § 4 mom. och 3 kap. 5 a § 4 mom., sådana de lyder, det förstnämnda momentet i lag 622/2016 och det sistnämnda momentet i lag 1250/2023, som följer:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpningsområde

— —

När en revisor i denna egenskap utövar annan verksamhet än sådan som avses i 1, 2 eller 3 mom. tillämpas på verksamheten bestämmelserna i 4 kap. 1–3 och 8 §, 7 och 8 kap., 9 kap. 1 §, 10 kap. 1–4, 7 och 8 § samt 11 kap. 1 §. När en hållbarhetsrevisor i denna egenskap utövar annan verksamhet än sådan som avses 7 eller 8 mom. tillämpas på verksamheten bestämmelserna i 4 kap. 1–3 och 8 a § med undantag för 6 och 7 § som det hänvisas till i den sistnämnda paragrafen, 7 kap. 10 §, 8 kap. 9 §, 9 kap. 1 §, 10 kap. 1, 2, 3 a, 7 och 8 § samt 11 kap. 1 §.

— —

3 kap.

Innehållet i revisionen och hållbarhetsgranskningen

5 a §

Hållbarhetsgranskningsberättelse

— —

Hållbarhetsrevisorn ska utföra sitt uppdrag så att det yttrande som avses i 2 mom. åtminstone lämnas som en sådan slutsats enligt artikel 34.1 andra stycket aa i redovisningsdirektivet som ger begränsad säkerhet i fråga om att inga sådana omständigheter framkommit som ger orsak att anta att hållbarhetsrapporten innehåller väsentliga felaktigheter. Vid utarbetandet av yttrandet ska beaktas vad som i 7 kap. 11 § 2 mom. i bokföringslagen föreskrivs om rätten för företag i ett hållbarhetsrapporterande företags värdekedja att låta bli att lämna annan än i det momentet avsedd information, om företaget under den senast avslutade räkenskapsperioden i genomsnitt har haft högst 1 000 anställda.

— —

———

Denna lag träder i kraft den 20 . Lagen tillämpas på räkenskapsperioder som börjar den 1 juli 2026 och därefter.

Lagen kan också tillämpas på en räkenskapsperiod som har börjat före ikraftträdandet av denna lag, om räkenskapsperioden har börjat den 1 januari 2026 eller därefter.

Trots vad som föreskrivs någon annanstans i lag kan den hållbarhetsgranskningsberättelse som avses i 3 kap. 5 a § för de räkenskapsperioder som löper ut senast den 31 december 2030 lämnas av en sådan revisionssammanslutning utanför EES eller en revisor utanför EES som har anmält sig hos Revisionstillsynen för att temporärt införas i det register som avses i 6 kap. 9 §. En förutsättning för registrering är att anmälan innehåller följande uppgifter om revisionssammanslutningen utanför EES eller revisorn utanför EES:

1) namn och postadress samt information om dess status som juridisk person,

2) en försäkran om att den revisionssammanslutning utanför EES eller den revisor utanför EES som undertecknar hållbarhetsgranskningsberättelsen har tillräcklig kompetens i fråga om hållbarhetsrapportering och granskning av hållbarhetsrapportering,

3) en beskrivning av den kompetens som avses i 2 punkten och en redogörelse för hur den förvärvats,

4) uppgift om den kedja av revisionssammanslutningar till vilken revisionssammanslutningen utanför EES eller revisorn utanför EES hör,

5) uppgifter om de standarder och krav på oberoende som tillämpas vid granskningen,

6) en beskrivning av förfarandena för intern kontroll,

7) uppgift om när den senaste kvalitetskontrollen av de förfaringssätt som tillämpas vid hållbarhetsgranskning har utförts samt information om resultaten av denna kontroll.

Helsingfors den 26 mars 2026

Statsminister

Petteri Orpo

Arbetsminister Matias Marttinen

1.

Lag

om ändring av bokföringslagen

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i bokföringslagen (1336/1997) 7 kap. 1 § 4 mom. och 16 §, sådana de lyder i lag 1249/2023,

ändras det inledande stycket i 3 kap. 1 a § 5 mom. samt 7 kap. 1 § 1 och 2 mom., 19 § 1 mom., det inledande stycket i 20 § 1 mom., 27 §, 28 § 1 mom., det inledande stycket i 28 § 2 mom. samt 28 § 2 mom. 1 punkten, sådana de lyder, det inledande stycket i 3 kap. 1 a § 5 mom. samt 7 kap. 1 § 2 mom., 19 § 1 mom., det inledande stycket i 20 § 1 mom., 27 §, 28 § 1 mom., det inledande stycket i 28 § 2 mom. och 28 § 2 mom. 1 punkten sådana de lyder i lag 1249/2023, 7 kap. 1 § 1 mom. sådant det lyder i lag 605/2024 och 7 kap. 2 § 13 punkten sådan den lyder i lag 991/2024, och

fogas till 3 kap. 1 a §, sådan den lyder i lagarna 1620/2015 och 1249/2023, ett nytt 6 mom. samt till 7 kap. 1 §, sådan den lyder i lagarna 1249/2023 och 605/2024, ett nytt 7 mom., till 2 §, sådan den lyder i lagarna 1249/2023 och 991/2024, nya 14–16 punkter, till 11 §, sådan den lyder i lag 1249/2023, nya 2–6 mom., till kapitlet en ny 11 a §, till 17 §, sådan den lyder i lagarna 1249/2023, 605/2024 och 991/2024, ett nytt 5 mom., till 19 §, sådan den lyder i lag 1249/2023, ett nytt 8 mom., till 22 §, sådan den lyder i lag 1249/2023, ett nytt 3 mom. och till 28 §, sådan den lyder i lag 1249/2023, ett nytt 8 mom. som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
3 kap.	3 kap.
Bokslut och verksamhetsberättelse	**Bokslut och verksamhetsberättelse**
1 a §	1 a §
Verksamhetsberättelse	*Verksamhetsberättelse*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Stora företag samt börsnoterade små och medelstora företag ska i verksamhetsberättelsen lägga fram	*Hållbarhetsrapporterande* företag *enligt 7 kap. 2 § 9 punkten* ska i verksamhetsberättelsen lägga fram
	— — — — — — — — — — — — — — —
	Om det i verksamhetsberättelsen för ett annat företag än ett hållbarhetsrapporterande företag ingår uppgifter om hållbarhetsfrågor som avses i 7 kap. 2 § 10 punkten, ska det i verksamhetsberättelsen i samband med dessa uppgifter tydligt anges att de inte utgör en sådan hållbarhetsrapport som avses i lagen. Om en hållbarhetsrevisor har gett ett sådant yttrande om uppgifterna som avses i 3 kap. 5

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	c § i revisionslagen (1141/2015), ska yttrandet fogas till verksamhetsberättelsen. Trots vad som föreskrivs i detta moment kan ett annat företag än ett hållbarhetsrapporterande företag förbinda sig att upprätta en hållbarhetsrapport på det sätt som avses i 7 kap. 1 § 7 mom. i denna lag.
7 kap.	7 kap.
Hållbarhetsrapport	**Hållbarhetsrapport**
1 §	1 §
Tillämpningsområde	*Tillämpningsområde*
Bestämmelserna i detta kapitel tillämpas på stora företag, på moderföretag i stora koncerner samt på börsnoterade små och medelstora företag. Ett moderföretag som upprättar en koncernhållbarhetsrapport är inte skyldigt att separat upprätta en hållbarhetsrapport om sin egen verksamhet.	Bestämmelserna i detta kapitel tillämpas på *sådana företag och sådana moderföretag i koncerner som under den senast avslutade och den föregående räkenskapsperioden i genomsnitt har haft över 1 000 anställda och en omsättning på mer än 450 miljoner euro.* Ett moderföretag som upprättar en koncernhållbarhetsrapport är inte skyldigt att separat upprätta en hållbarhetsrapport om sin egen verksamhet.
Med företag avses i detta kapitel aktiebolag och andelslag samt andra juridiska personer som omfattas av tillämpningsområdet för redovisningsdirektivet.	Med ***företag*** avses i detta kapitel aktiebolag och andelslag samt andra juridiska personer som omfattas av tillämpningsområdet för redovisningsdirektivet *med undantag för alternativa investeringsfonder enligt artikel 2.12 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn och investeringsfonder som avses i artikel 2.12 f i den förordningen.*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
	(4 mom. upphävs)
	— — — — — — — — — — — — — — —
	Andra företag än de som avses i 1 mom. kan genom beslut av styrelsen eller ett motsvarande organ förbinda sig till sådan hållbarhetsrapportering som avses i 2 § 7 punkten och till att låta sin hållbarhetsrapport granskas i enlighet med revisionslagen samt att iaktta vad som i detta kapitel och någon annanstans i lag föreskrivs om hållbarhetsrapporterande företag. Ett sådant företag betraktas som ett i 2 § 9 mom. avsett

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	hållbarhetsrapporterande företag och på företaget tillämpas vad som i 27 § föreskrivs om ansvar. Ett företag som avses i detta moment kan också vara någon annan juridisk person än en sådan som avses i 2 mom.
2 §	2 §
Definitioner	*Definitioner*
I detta kapitel avses med	I detta kapitel avses med
— — — — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — — — —
13) *Esap-förordningen* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/2859 om inrättande av en europeisk gemensam åtkomstpunkt som ger centraliserad tillgång till allmänt tillgänglig information som är relevant för finansiella tjänster, kapitalmarknader och hållbarhet.	13) *Esap-förordningen* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/2859 om inrättande av en europeisk gemensam åtkomstpunkt som ger centraliserad tillgång till allmänt tillgänglig information som är relevant för finansiella tjänster, kapitalmarknader och hållbarhet*,*
	14) ***direktivet om företagshemligheter*** *Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/943 om skydd mot att icke röjd know-how och företagsinformation (företagshemligheter) olagligen anskaffas, utnyttjas och röjs,*
	15) ***Edirpa-förordningen*** *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/2418 om inrättande av ett instrument för förstärkning av den europeiska försvarsindustrin genom gemensam upphandling (Edirpa),*
	16) ***holdingföretag*** *juridiska personer som uteslutande har till föremål för sin verksamhet att i vinstsyfte förvärva andelar i andra företag och att förvalta dessa andelar utan att direkt eller indirekt delta i företagets ledning på annat sätt än genom utnyttjande av deras rättigheter som ägare.*
11 §	11 §
Information om värde- och leveranskedjan	*Information om värde- och leveranskedjan*
— — — — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — — — —
	Ett sådant företag i ett hållbarhetsrapporterande företags värdekedja som under den senast avslutade räkenskapsperioden i genomsnitt har haft högst 1 000 anställda får meddela det

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	hållbarhetsrapporterande företaget att det inte lämnar annan information än sådan som anges i de rapporteringsstandarder som baserar sig på artikel 29ca i redovisningsdirektivet. Ett hållbarhetsrapporterande företag får inte genom avtal eller andra arrangemang ålägga ett företag i sin värdekedja att lämna annan information än den som avses ovan för hållbarhetsrapportering. *Ett villkor som strider mot 2 mom. är ogiltigt. Om ett hållbarhetsrapporterande företag av ett företag i sin värdekedja begär annan än i det momentet avsedd information, ska informationen specificeras i begäran och samtidigt ska det anges att företaget har rätt att låta bli att lämna informationen i fråga.* *Hållbarhetsrapporten för ett hållbarhetsrapporterande företag uppfyller rapporteringskraven ifråga om uppgifterna för ett i 2 mom. avsett företag. Ett hållbarhetsrapporterande företag är inte skyldigt att kontrollera att det meddelande som avses i 2 mom. är riktigt, om det inte finns grundad anledning att misstänka dess riktighet.* *Det som föreskrivs ovan begränsar inte begärandet av information för fullgörandet av de skyldigheter gällande tillbörlig aktsamhet eller andra skyldigheter som föreskrivs i unionslagstiftningen eller i finsk lagstiftning.* *Om ett hållbarhetsrapporterande företag inte får tillgång till information om dess värdekedja av någon annan orsak än den som avses i 2 mom., ska företaget i hållbarhetsrapporten lämna en redogörelse för de åtgärder som företaget vidtagit för att inhämta sådan information samt skälen till att sådan information inte kunnat inhämtas och de åtgärder som företaget planerar för att inhämta sådan information i framtiden. Vad som föreskrivs i detta moment gäller de tre första räkenskapsperioder för vilka en hållbarhetsrapport ska upprättas. Om det hållbarhetsrapporterande företaget under den fjärde räkenskapsperioden eller senare inte får tillgång till den information som avses ovan, kan i hållbarhetsrapporten användas en uppskattning i stället för den information som saknas.*

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

11 a §

Rätt att hemlighålla information

Om offentliggörandet av information som avses i 3–8 § skulle vara särskilt skadligt för ett hållbarhetsrapporterande företags ekonomiska ställning, får informationen utelämnas i hållbarhetsrapporten, förutsatt att

1) detta inte äventyrar en tillräcklig och balanserad bild av det hållbarhetsrapporterande företagets utveckling, resultat och ekonomiska ställning eller av dess väsentliga risker för eller inverkan på hållbarhetsfrågor,

2) det inte är möjligt att inkludera informationen integrerad i annan information eller annars presentera den på ett sätt som inte avsevärt äventyrar det hållbarhetsrapporterande företagets ekonomiska ställning,

3) detta anges i hållbarhetsrapporten, och

4) det hållbarhetsrapporterande företaget vid utgången av varje räkenskapsperiod bedömer om det fortfarande är motiverat att låta bli att offentliggöra informationen.

Utöver vad som föreskrivs i 2 mom. får i hållbarhetsrapporten utelämnas information om ett hållbarhetsrapporterande företags intellektuella kapital, immateriella rättigheter, know-how och i artikel 2.1 i direktivet om företagshemligheter avsedda företagshemligheter, om förfarandet anges i hållbarhetsrapporten och det hållbarhetsrapporterande företaget vid utgången av varje räkenskapsperiod bedömer om det fortfarande är motiverat att låta bli att offentliggöra informationen. Vad som föreskrivs i detta moment gäller också säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter som avses i artikel 2.7 i Edirpa-förordningen samt andra uppgifter vars olovliga behandling eller offentliggörande är förbjuden genom lag eller en EU-rättsakt för att skydda en fysisk

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	persons integritet eller säkerhet eller för att skydda en juridisk person.
16 §	
Förkortad hållbarhetsrapport	*(16 § upphävs)*
Med avvikelse från vad som föreskrivs ovan i detta kapitel får små och medelstora hållbarhetsrapporterande företag upprätta en förkortad hållbarhetsrapport. Den förkortade hållbarhetsrapporten ska dock innehålla åtminstone följande information: *1) ett sammandrag av affärsmodellen och affärsstrategin,* *2) en beskrivning av de verksamhetsprinciper som hänför sig till hållbarhetsfrågor,* *3) en redogörelse för det hållbarhetsrapporterande företagets viktigaste faktiska eller potentiella negativa effekter på hållbarhetsfrågor,* *4) information om de åtgärder som vidtagits för att identifiera, följa upp, förebygga, lindra eller avhjälpa de effekter som avses i 3 punkten,* *5) en redogörelse för de viktigaste riskerna när det gäller hållbarhetsfrågor samt för hur det hållbarhetsrapporterande företaget hanterar dessa risker,* *6) information om centrala indikatorer som behövs för att presentera den information som avses i punkterna 1–5.* *Vad som föreskrivs i 1 mom. gäller även* *1) små och icke-komplexa institut enligt artikel 4.1.145 i tillsynsförordningen,* *2) captivebolag för försäkring enligt 1 kap. 3 c § i försäkringsbolagslagen och captivebolag för återförsäkring enligt 1 kap. 4 § i den lagen.* *Den förkortade hållbarhetsrapporten ska upprättas i enlighet med hållbarhetsrapporteringsstandarden för små och medelstora hållbarhetsrapporterande företag.* *Om informationsskyldigheten enligt 1 mom. står i strid med den hållbarhetsrapporteringsstandard som avses i 3 mom., ska den*	

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
hållbarhetsrapporteringsstandarden tillämpas.	
17 §	17 §
Möjlighet till undantag för dotterföretag	*Möjlighet till undantag för dotterföretag*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
	Om ett moderföretags bestämmande inflytande över ett dotterföretag har inletts eller upphört under räkenskapsperioden, får moderföretaget i den koncernhållbarhetsrapport som gäller räkenskapsperioden i fråga utelämna informationen om dotterföretaget. Informationen ska dock anges i rapporten, om en händelse i dotterföretaget har varit betydande för koncernens inverkan på hållbarhetsfrågor eller för de risker eller möjligheter som dessa medför för koncernen.
19 §	19 §
Koncernhållbarhetsrapport	*Koncernhållbarhetsrapport*
I verksamhetsberättelsen för stora koncerner ska det i ett separat avsnitt inkluderas en hållbarhetsrapport om koncernens verksamhet (koncernhållbarhetsrapport) i vilken det ska läggas fram information som är behövlig för förståelsen av	*Om en koncern under den senast avslutade och den föregående räkenskapsperioden i genomsnitt har haft över 1 000 anställda och en omsättning på mer än 450 miljoner euro*, ska det *i verksamhetsberättelsen för koncernen* i ett separat avsnitt inkluderas en hållbarhetsrapport om koncernens verksamhet (*koncernhållbarhetsrapport*), i vilken det ska läggas fram information som är behövlig för förståelsen av
1) koncernens inverkan på hållbarhetsfrågor,	1) koncernens inverkan på hållbarhetsfrågor,
2) hur hållbarhetsfrågor påverkar koncernens utveckling, resultat och ställning.	2) hur hållbarhetsfrågor påverkar koncernens utveckling, resultat och ställning.
	— — — — — — — — — — — — — — —
	Ett holdingföretag behöver inte upprätta eller i verksamhetsberättelsen för sin koncern inkludera en koncernhållbarhetsrapport, om dotterföretagen har affärsmodeller och verksamhet som är oberoende av varandra.

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
20 §	20 §
Undantag med avseende på ett moderföretag som står under bestämmande inflytande	*Undantag med avseende på ett moderföretag som står under bestämmande inflytande*
Om ett *annat* moderföretag *än ett börsnoterat storföretag* står under bestämmande inflytande av ett annat företag, behöver moderföretaget inte upprätta en koncernhållbarhetsrapport under förutsättning att verksamhetsberättelsen innehåller	Om ett moderföretag står under bestämmande inflytande av ett annat företag, behöver moderföretaget inte upprätta en koncernhållbarhetsrapport under förutsättning att verksamhetsberättelsen innehåller
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
22 §	22 §
Digital form för hållbarhetsrapporten och verksamhetsberättelsen	*Digital form för hållbarhetsrapporten och verksamhetsberättelsen*
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
	Det hållbarhetsrapporterande företaget är skyldigt att göra de märkningar som avses i 1 mom. 2 punkten när det i Europeiska unionens lagstiftning föreskrivs om deras innehåll och form. Bestämmelserna i detta moment gäller även verksamhetsberättelsen för en koncern och koncernhållbarhetsrapporten.
27 §	27 §
Ansvar för hållbarhetsrapporten och koncernhållbarhetsrapporten	*Ansvar för hållbarhetsrapporten och koncernhållbarhetsrapporten*
Vad som i 3 kap. 7 a § föreskrivs om ansvar gäller också den hållbarhetsrapport och den koncernhållbarhetsrapport som avses i detta kapitel.	Vad som *föreskrivs* i 3 kap. 7 a § gäller också *säkerställande av att hållbarhetsrapporten och koncernhållbarhetsrapporten upprättas och offentliggörs* *1) med iakttagande av bestämmelserna i detta kapitel och rapporteringsstandarderna, och* *2) i elektroniskt XHTML-format och märkta med XBRL-identifiering i enlighet med i Esef-förordningen.* *Trots vad som föreskrivs i 1 mom. gäller ansvaret inte presenterande av uppgifter i det elektroniska format som avses i 2 punkten.*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
28 §	28 §
Rapporteringsskyldighet som grundar sig på bestämmande inflytande utanför EES-området	*Rapporteringsskyldighet som grundar sig på bestämmande inflytande utanför EES-området*
Vad som ovan i detta kapitel föreskrivs om hållbarhetsrapportering tillämpas också i fråga om	Vad som ovan i detta kapitel föreskrivs om hållbarhetsrapportering tillämpas också i fråga om
1) företag utanför EES-området som har bestämmande inflytande i en i 1 § 2 mom. avsedd juridisk person,	1) företag utanför EES-området som har bestämmande inflytande i en i 1 § 2 mom. avsedd juridisk person*, om denna juridiska person hade en omsättning på över 200 miljoner euro under den räkenskapsperiod som föregick den senast avslutade räkenskapsperioden*,
2) andra än i 1 punkten avsedda företag utanför EES-området vars filial i Finland hade en omsättning på över 40 miljoner euro under den räkenskapsperiod som föregick den senast avslutade räkenskapsperioden.	2) andra än i 1 punkten avsedda företag utanför EES-området vars filial i Finland hade en omsättning på över *200* miljoner euro under den räkenskapsperiod som föregick den senast avslutade räkenskapsperioden.
Bestämmelserna i 1 mom. tillämpas dock inte på ett företag utanför EES-området, om dess omsättning tillsammans med omsättningen för dess koncernföretag under de två senast avslutade räkenskapsperioderna var	Bestämmelserna i 1 mom. tillämpas dock inte på ett företag utanför EES-området, om dess omsättning tillsammans med omsättningen för dess koncernföretag inom *EES-området* under *vart och ett av* de två senast avslutade räkenskapsperioderna var
1) *sammanlagt* högst 150 miljoner euro, eller	1) högst *450* miljoner euro, eller
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
	Trots vad som föreskrivs i denna paragraf behöver ett sådant holdingföretag utanför EES-området vars dotterföretag har affärsmodeller och verksamhet som är oberoende av varandra inte upprätta och offentliggöra en hållbarhetsrapport.
	_____
	Denna lag träder i kraft den 20 . Lagen tillämpas på räkenskapsperioder som börjar den 1 juli 2026 och därefter.
	Lagen kan också tillämpas på en räkenskapsperiod som har börjat före ikraftträdandet av denna lag, om räkenskapsperioden har börjat den 1 januari 2026 eller därefter. Ett företag som har offentliggjort en hållbarhetsrapport eller koncernhållbarhetsrapport för en räkenskapsperiod som har börjat den 1 januari 2024 eller därefter omfattas inte längre av ett krav på hållbarhetsrapportering,

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	om det inte överskrider de gränsvärden som anges i 7 kap. 1 § 1 mom.

2.

Lag

om ändring av 1 kap. 1 § och 3 kap. 5 a § i revisionslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i revisionslagen (1141/2015) 1 kap. 1 § 4 mom. och 3 kap. 5 a § 4 mom., sådana de lyder, det förstnämnda momentet i lag 622/2016 och det sistnämnda momentet i lag 1250/2023, som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
1 kap.	1 kap.
Allmänna bestämmelser	**Allmänna bestämmelser**
1 §	1 §
Tillämpningsområde	*Tillämpningsområde*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
När en revisor i denna egenskap utövar annan verksamhet än sådan som avses i 1, 2 eller 3 mom. tillämpas på verksamheten bestämmelserna i 4 kap. 1–3 och 8 §, 7 och 8 kap., 9 kap. 1 §, 10 kap. 1–4, 7 och 8 § samt 11 kap. 1 §.	När en revisor i denna egenskap utövar annan verksamhet än sådan som avses i 1, 2 eller 3 mom. tillämpas på verksamheten bestämmelserna i 4 kap. 1–3 och 8 §, 7 och 8 kap., 9 kap. 1 §, 10 kap. 1–4, 7 och 8 § samt 11 kap. 1 §. *När en hållbarhetsrevisor i denna egenskap utövar annan verksamhet än sådan som avses 7 eller 8 mom. tillämpas på verksamheten bestämmelserna i 4 kap. 1–3 och 8 a § med undantag för 6 och 7 § som det hänvisas till i den sistnämnda paragrafen, 7 kap. 10 §, 8 kap. 9 §, 9 kap. 1 §, 10 kap. 1, 2, 3 a, 7 och 8 § samt 11 kap. 1 §.*
	— — — — — — — — — — — — — — —
3 kap.	3 kap.
Innehållet i revisionen och hållbarhetsgranskningen	**Innehållet i revisionen och hållbarhetsgranskningen**
5 a §	5 a §
Hållbarhetsgranskningsberättelse	*Hållbarhetsgranskningsberättelse*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
Hållbarhetsrevisorn ska utföra sitt uppdrag så att det yttrande som avses i 2 mom. åtminstone lämnas som en sådan slutsats enligt *i* artikel 34.1 andra stycket aa i redovisningsdirektivet som ger begränsad säkerhet i fråga om att inga sådana omständigheter framkommit som ger orsak att anta att hållbarhetsrapporten innehåller väsentliga felaktigheter.	Hållbarhetsrevisorn ska utföra sitt uppdrag så att det yttrande som avses i 2 mom. åtminstone lämnas som en sådan slutsats enligt artikel 34.1 andra stycket aa i redovisningsdirektivet som ger begränsad säkerhet i fråga om att inga sådana omständigheter framkommit som ger orsak att anta att hållbarhetsrapporten innehåller väsentliga felaktigheter. *Vid utarbetandet av yttrandet ska beaktas vad som i 7 kap. 11 § 2 mom. i bokföringslagen föreskrivs om rätten för företag i ett hållbarhetsrapporterande företags värdekedja att låta bli att lämna annan än i det momentet avsedd information, om företaget under den senast avslutade räkenskapsperioden i genomsnitt har haft högst 1 000 anställda.*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
	————
	Denna lag träder i kraft den 20 . Lagen tillämpas på räkenskapsperioder som börjar den 1 juli 2026 och därefter.
	Lagen kan också tillämpas på en räkenskapsperiod som har börjat före ikraftträdandet av denna lag, om räkenskapsperioden har börjat den 1 januari 2026 eller därefter.
	Trots vad som föreskrivs någon annanstans i lag kan den hållbarhetsgranskningsberättelse som avses i 3 kap. 5 a § för de räkenskapsperioder som löper ut senast den 31 december 2030 lämnas av en sådan revisionssammanslutning utanför EES eller en revisor utanför EES som har anmält sig hos Revisionstillsynen för att temporärt införas i det register som avses i 6 kap. 9 §. En förutsättning för registrering är att anmälan innehåller följande uppgifter om revisionssammanslutningen utanför EES eller revisorn utanför EES:
	1) namn och postadress samt information om dess status som juridisk person,
	2) en försäkran om att den revisionssammanslutning utanför EES eller den revisor utanför EES som undertecknar hållbarhetsgranskningsberättelsen har tillräcklig kompetens i fråga om hållbarhetsrapportering och granskning av hållbarhetsrapportering,

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	3) en beskrivning av den kompetens som avses i 2 punkten och en redogörelse för hur den förvärvats, *4) uppgift om den kedja av revisionssammanslutningar till vilken revisionssammanslutningen utanför EES eller revisorn utanför EES hör,* *5) uppgifter om de standarder och krav på oberoende som tillämpas vid granskningen,* *6) en beskrivning av förfarandena för intern kontroll,* *7) uppgift om när den senaste kvalitetskontrollen av de förfaringssätt som tillämpas vid hållbarhetsgranskning har utförts samt information om resultaten av denna kontroll.*